

РЕШЕНИЕ

№ 6083

гр. София, 26.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 12.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3724** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 129, ал. 7 от ДОПК.

Образувано е по жалба от Г. И. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място]. [улица], срещу Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22221420071917-004-001 от 16.10.2020 г., издаден от Н. И. М., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 40/11.01.21 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на така постановения акт за прихващане или възстановяване, като счита същият за незаконосъобразен, издаден в нарушение на закона и съществения процесуални правила. Акта е издаден без да е дадена възможност на жалбоподателя да се запознае с преписката при ЧСИ.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ " ОДОП " - С. ПРИ ЦУ НА НАП, редовно уведомен, се представлява от юрк.С., която моли съдът да потвърди издадения акт като правилен и законосъобразен. Твърди, че се касае за преведена погрешно сума от сметка на ЧСИ към сметка на НАП. Данъчно задълженото лице Г. И. Г. няма задължение към НАП, поради което тази сума е върната на ЧСИ, защото е преценено, че се касае за неправилен превод. Лицето искало да се запознае с всички документи, но НАП не разполага с тях. В случая тези пари не са взети от физическото лице. Моли

съдът да потвърди издадения акт като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

ЖАЛБАТА е срещу А., подлежащ на оспорване, от адресат с правен интерес, в срок, допустима е, поради което следва да се разгледа по изложените доводи.

Жалбоподателят оспорил акта за прихващане или възстановяване /А./, с който на ЧСИ Х.-Д. е възстановена сума в размер на 2 241.44 лв., преведена погрешно по негова сметка за принудително събиране на публични задължения. Настоявал да му бъде дадена възможност да се запознае с документите по преписката, послужили за издаването на спорния акт и да се спре изпълнението му до изясняване на основанията за съставянето на акта. Не приложил доказателства.

След като се запознал с жалбата, приложените по преписката доказателства и изразените от участниците в производството становища, АО приел за установено от фактическа и правна страна следното:

С Писмо вх. №1424-00-2519 от 08.10.2020 г., постъпило по електронен път в ТД на НАП С., офис И., органите по приходите били уведомени, че при обработка на извършени плащания в информационната система „Събиране“, по сметка за принудително събиране на публични вземания на ТД на НАП С. са постъпили 14 плащания от ЧСИ Х.-Д. в полза на Г. И. Г., който към момента на обработката на платежните нареждания нямал налични задължения към външен вискател, различен от НАП, и са описали подробно извършените плащания по дата и сума.

Органът по приходите приел горното като искане по чл. 129, ал. 1 от ДОПК и с Резолюция № ПО-22221420071917-О.-001 от 13.10.2020 г., издадена от С. Б. Б., на длъжност началник отдел при ТД на НАП С., е инициентирана проверка за установяване наличието на основания за възстановяване на сума в размер на 2 241,44 лв.

В хода на проверката било установено, че жалбоподателят е пенсионер от 03.09.1999 г. и е с непрекъснати здравни права. Същият нямал активен трудов договор. За него нямало данни за регистрация в ИС на НАП като самоосигуряващо се лице, нямал и доходи, подлежащи на деклариране в ГДД по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/. Към момента на проверката нямал задължения към държавния бюджет.

При анализ на данъчно-осигурителната сметка на Г. И. Г. било установено, че по сметката му за принудително събиране има неразпределена сума в общ размер 2 241.44 лв., формирана от периодични плащания от ЧСИ Х.- Д.. Плащанията са със статус „грешен превод“. Установено е, че процесната сума не е дължима на НАП.

С оспорвания А. на основание чл. 129. ал. 1 от ДОПК е възстановена погрешно преведената сума по посочена банкова сметка на ЧСИ Х.-Д..

С оглед гореизложеното АО потвърдил Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22221420071917- 004-001 от 16.10.2020 г., издаден от Н. И. М., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С..

С ОГЛЕД ИЗЛОЖЕНОТО ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ приема следното:

На първо място се установява, че А. е издаден от надлежен орган, Н. И. М., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 40/11.01.21 г. на Директора на Дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика

(ОДОП) – [населено място] на НАП.

На следващо място не се установяват съществени процесуални нарушения допуснати от органите по приходите, които са изпълнили задължителните указания на ВАС.

От материална страна процедурата за възстановяване на неоснователно внесени суми за данъци или осигурителни вноски е уредена в чл. 128 - чл. 130 от ДОПК. Прихващането или възстановяването на недължимо платени суми, съгласно разпоредбата на чл. 129, ал. 1, изр. първо, се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето. Не е налице друга възможност предвидена в ДОПК за извършване на проверка относно погрешно преведени към НАП суми и възстановяването им на превелите ги лица, с оглед възстановяване на фактическото положение, съответстващо на закона.

Предмет на спор в административното производство е дали правилно и законосъобразно е възстановена посочената по-горе недължима на НАП сума на трето лице, с оглед установените грешни преводи по сметка на жалбоподателя.

По делото са събрани доказателства за извършените грешни преводи от ЧСИ Х.-Д. по сметката за принудително събиране на публични вземания на Г. Г. в посочения по-горе размер и справка за общите му задължения, актуална към 16.10.2020 г., от която е видно, че жалбоподателят няма публични задължения. Провереният орган е отправил запитване и до публичен изпълнител в ТД на НАП С. за наличие на задължения на лицето, дължими ли са те и има ли образувано изпълнително дело, има ли неразпределени суми по сметката му за принудително събиране на публични вземания и в какъв размер. В отговор, с Писмо изх. №С200022- 181-0081923 от 14.10.2020 г. е предоставена информация единствено за постъпила сума в размер на 2 241.44 лв., която, поради липса на задължения към 14.10.2020 г., е неразпределена.

Съдът счита, че правилно и законосъобразно на основание чл. 129, ал. 1 от ДОПК органът по приходите е разпоредил възстановяване на сумата в размер на 2 241.44 лв. по банкова сметка на ЧСИ Х.-Д., тъй като безспорно е установено, че това е грешно преведена и недължима на НАП сума. Приходната администрация е получила парични суми без основание поради безспорно липсващи публични задължения на жалбоподателя. Правото на защита на жалбоподателя при издаването на акта е било гарантирано и издаденият А. е подробно мотивиран, като са обсъдени всички налични доказателства по случая. Не са налице действия на органите по приходите, с които да са засегнати правата и законните интереси на жалбоподателя.

По тези съображения, съдът намира, че жалбата срещу акта за прихващане и възстановяване е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед заявеното искане, съдът намира, че жалбоподателят ще следва да заплати на ответника сумата в размер на 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от тези съображения съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. И. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], срещу Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22221420071917-004-001 от 16.10.2020 г., издаден от Н. И. М., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 40/11.01.21 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“-С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА на Г. И. Г., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] - да заплати на Дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика – [населено място], при ЦУ на НАП сумата от 100 /сто/ лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: